

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

הכשרות בישראל

אנציקלופדיה למלחמת השחיטה

חלק א

בו יובא המלחמות הגדולות של הצדיקים בכל הדורות נגד השוחטים הקלים
שהכשילו את הכלל ישראל בנבילות וטריפות

אור הזוהר 273 ★ אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

ספר
מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים
בו יבוא:
המלחמה הגדולה של
רבינו הקדוש המקובל האלוקי רבי נתן אדלער זי"ע

בעזרת השם יתברך

ספר מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים

זוהר מחברת אנשים צבועים, פועלי און מעשה תעתועים, המתקדשים והמטהרים במעשים זרים,
וישימו עיניהם על רעיהם, לפתותם באמרי שפר, ככל הכתוב בספר.
ואתה קורא הנעים תן כבוד ויקר אל הקהלה הקדושה פ"פ דמיין יע"א קרי' נאמנה מלאה חכמים
מעולם וגם עתה רבו חכמים גדולים חקרי לב, ושרי' עצמו מאד גודרי גדר ועומדים בפרץ לא
ישבו מפני כל, אנשי חיל מתי אמת לפתח הרצובות רשע ולהתר אגודות רמי' יסכר פי הדוכרים
עלי' עתק, ולישרי לב שלום עד עולם.

דפוס - שיסטיביו

נדפס מחדש בשלימות ככראשונה, בלי שום יתרון וגרעון.

עם מבוא והערות מהרב החכם המפורסם

מו"ה יקותיאל יהודה גרינוואלד נר"ו.

בודאפעשט תרפ"ב ברפוס והוצאות האחים משולם זלמן ומנחם קאטצבורג

צילום שער ההוצאה בעיר בודאפעסט שנת תרפ"ב

מבוא

בהיותו בן עשר כבר היה לפלא בעיני כל מכיריו, אז בא הגאון חיד"א לפד"מ, גם הוא הפליא גדולתו ותורתו. ויספר הרב ר' צבי בנימין אויערבאך כי כאשר שמע הגאון חיד"א כי הנער הזה ער כל הלילה ועוסק בתורה, וכמו השחר עלה חטפתו שינה עד אשר לפעמים בא לבית ה' ככלות הצבור להתפלל וירע בעיניו. והיה היום כאשר בא הנער לבית הכנסת אחר התפלה ויקרא אליו הגאון: **הנה נא ידעתי כי איש אלקים קדוש הוא עובר "עלינו" תמיד.** רבי נתן היה חתן הרבני מורנו הרב פייש כ"ץ זכרונו לברכה מגיסין, ואשתו מרת רייכלי מתה בשנת תקס"ה ו' ניסן.

כאשר הגיע לעשרים שנה, כבר נתמלאו סביביו אורה, ושמך הולך וגדול כשם הגדולים אשר בארץ, יגע בהתמדה עזה על התורה, ויאספו אליו תלמידים הגונים וחשובים, אשר האירו בישראל, הרי הוא תלמידו הדבוק הגאון ר' משה סופר, אשר עמד לימין רבו גם בעת המחלוקת, הגאון מורנו חיים דייטשמאנץ אבדק"ק קאלין. הג"מ אברהם בינג אבדק"ק ווירצבורג, ר' מנדל קארגוי מבר ספר "גדולי טהרה" על מקואות, ומורנו הרב אברהם אויערבאך ועוד.

רבי נתן היה גדול גם בחכמת הטבע ודקדוק לשון הקודש וארמית אבל ביותר הפליא עצה והעמיק בחכמת הקבלה, עד כי עלה ונתעלה על כל בני דורו.

מדותיו התרומיות היו לפלא בעיני כל דורו, היה תמיד נחבא אל הכלים, לא החזיק טובה לעצמו, קיבל כל אדם באהבה, דלתות ביתו היה פתוחות לכל עובר ושב, והפקיר כל אשר היה לו, למען לא ישלחו היוצאים והבאים אליו באיסור גניבה, כי גם בלילה לא שכב, ולא סגר דלתו ביתו. מעולם לא שמעו ממנו לשון מדברת גדולות כמנהג לדבר "זה המחבר טעה" וכדומה, ואם שמע מאחר דבר גנאי על תלמיד חכם, גער בו בנזיפה, ועל ידי זה כל יודעיו העידו עליו כי איש אלקים קדוש הוא.

אב"ר ברבות הימים קמו עליו מקצת חבריו והתגרו בו, לפי שלא נחה רוחם בו על דבר מנהגיו בבית הכנסת שלו שהתפללו שם נוסח ספרדי, ויותר על דבר אשר עסקו מקצת תלמידיו אשר לא באו בסוד, בדברי סודות, ויבעתו בחזיונותיהם יראי ה' ההולכים בתום, ועל דבר הסגופים הרבים והתעניות אשר ענו את נפשם, והפרישות והחומרות, אשר נהגו את עצמם, וקהל עדת ישרון פפד"מ [פראנקפורט דמיין] פחדו מאד, אולי תצמח מזה כתה או אמונה חדשה, ובפרט כי הגיעה להם השמועה

האחים קאטצבורג בקשוני לכתוב "הקדמה" להספר מעשה תעתיים אשר יוצא לאור עוד הפעם, מקודם נסוגותי אחר, ולא הסכמתי גם על עיקר הדבר, כי מה תועלת יש דמיתי בנפשי, בהספר הזה, **מה לנו לשנות את המחלוקת הישנה? הלא כהיום כבר נוכחנו לדעת כי קהל פפד"מ** [פראנקפורט דמיין] **טעה אז במשפטו, כי כבוד הגאון החסיד המפורסם ר' נתן אדלער יזהיר על פני כל התבל, והיום לא יסתפק אדם בצדקתו וקדושתו, אדם יקר אחד מאלף, אשר לא בכל עת יולד איש כזה,** אולם אחרי כן נחמתי והסכמתי לדבריהם, דמיתי בנפשי הלא כבוד הגאון החסיד ר' נתן אדלער במקומו מונח, לא יגרע מתהלתו ותפארתו אפילו כקוצו של יוד, אבל לכבוד יחשב לקהל עדת ישרון פפד"מ [פראנקפורט דמיין], אשר בלי הפרזה גם אז, גם היום תתנוסס לפאר על כל הקהלות כמעט בכל העולם, המה לא השגיעו על שום איש, יהיה מי שיהיה, וילחמו מלחמת ה' עד כלות נפשם, **בעת דמו בנפשם, כי מלחמות ה' המה לוחמים.**

ואתם קוראי היקרים אל תדמו בנפשכם, כי חדשות ונצורות אביא לפניכם היום. לא. אין בפי חדשות, אנכי יעצתי את המדפיסים כי יפנו עם בקשתם ישר אל הרב החסיד המפורסם ר' אהרן פריימאן נר"ו בפפד"מ והוא בלי ספק יגלה חדשות ומועילות, אבל לדאבונו גם היום תמצאנה את הכותב בשפה עברית תלאות, הרבה מכתבים יקרים יאבדו על הדרך, והאבידה הזאת היא מעות אשר לא יוכל לתקון, ולא אדע אם יזדקק להם החכם הנ"ל, על כן נענתי את ראשי ואכתוב איזה דברים הנוגעים להספר מעשה תעתיים, גם מחיי החסיד רבי נתן אדלער וחסידיו, כפי שמצאתי בספרי הרב הורוויטץ אויערבאך גייגער רש"ם ועוד.

הרב הגאון החסיד ר' נתן אדלער **הכהן** נולד בעיר הגדולה פראנקפורט על נהר מאין אשר היתה מעולם מלאה תורה, וחכמים גדולים ומפורסמים גאוני ישראל אשר מתורתם ומחכמתם שתנו כל העם בגולה, ביום א' עשרה בטבת שנת תק"ב לאביו היקר והמפורסם ר' שמעון אדלער זכרונו לברכה גברא יקירא, מיוצאי חלציו רבנו בעל ילקוט שמעוני, והנער נער, ומיד כל רואיו הכירו והעידו כי לגדולות נוצר. למד אצל רבותיו הגאונים בעל פני יהושע אב"ד, ומורנו הרב משה ראפף, ומורנו הרב טעבלי שיף, גדולי תורה בפפד"מ [פראנקפורט דמיין].

א. הספר מעשה תעתיים נדפס בהעלם שם המחבר ומקום ושנת הדפוס, בן יעקב ברשימתו יחליט בבירור כי הספר מעשה תעתיים הוא מעשה ידי החכם הרב וואלף היידענהיים, ומקום הדפוס נעלם ממנו אבל יחליט או פפד"מ או רעדעלהיים. פירסט ברשימתו יחליט כי נדפס בפפד"מ, שטיינשניידער במכתב עת המזכיר שנת תרכ"ב דף 27 כתב כי "דפוס שיסטיכו" אשר יציג המוציא לאור הוא רמז להמבין על תעלולי "פראנק משענסטעכאב", אשר רצה המוציא לאור לדמותם עם הפראנקיסטעס ההם, אחרי כן גלה הסוד הכמוס הח' גייגער במכתב עת הנזכר לעיל שנת הנזכר לעיל דף 78 כי **הספר מעשה תעתיים הוא מעשה ידי ליב וועטצלער אחד ממשכילי המאסף בעת ההיא.** ובדעה זו החזיק גם הרב הגאון המפורסם מורנו הרב מרדכי הורוויטץ אבדק"ק פפד"מ בספרו היקר רבני פפד"מ ח"ד. וראה אודות הספר מעשה תעתיים במאסף הראשון שנת תק"ף.

- ב. רבני פפד"מ, וספר "אבני זכרון".
- ג. משנת דרבי נתן פפד"מ [פראנקפורט דמיין] תרכ"ב.
- ד. מכ"ע המזכיר לשטיינשניידער תרכ"ב.
- ה. חוט המשולש דרוהביץ תרס"ח.
- ו. הקדמת הספר משנת דר' נתן.
- ז. בן ובת אשר נולדו להם מתו בלי זרע של קיימא.
- ח. בן חנני' שנה חמשית דף 103.
- ט. אבי הרב הגאון ר' צבי בנימין אויערבאך הנזכר לעיל.
- י. רנ"א התפלל גם במבטא ספרדי, ואשר גם זה הי' למורת רוח כל חכמי העיר. המניין של רנ"א יעמוד חי עד היום הזה בפפד"מ ורק שמה יתפללו בנוסח ספרדי, וראשי הקהלה יעלימו עין עד היום הזה לכבוד רנ"א.

רבי נתן נפטר ביום ז"ך אלול שנת תק"ס. גדולי העיר הספידו אותו בלב מר וכולם אמרו כי לא הניח כמותו בתורה ובחסידות. גם הגאון הפלאה קונן עליו בלב מר מאד. וזה נוסח מצבתו:

פ"ג

הנשר הגדול הגאון החריף ובקי החסיד והעני הפרוש והקדוש המפורסם כמו"ה נתן בן הרבני המופלג מו"ה שמעון אדלער כ"ץ זצ"ל. הנשר דרכו השמימה עלה והלך לעולמו יום ד' כ"ז אלול ונקבר בש"ט למחרתו בחספדא רבא יום ה' כ"ח אלול תק"ס לפ"ק. הלא זה האיש הקדוש מרחם אמו. מנן טו' שנה החזיק ביראה ובמעוז שלא פנה לבו לבטלה כי אם בתורת ה' תמימה ולכן פתוח כאולם ונתגדל מאד מאד בתורה וביס התלמוד לאפוקי שמעתא אליבא דהלכתא. וידע להכריע בין הפוסקים ראשונים ואחרונים והרביץ תורה לתלמידים ותיקים. וראה בחייו כמה וכמה תלמידים היותם רבנים גדולים והוא ברח מן הגדולה אעפ"כ נתקבל לאב"ד בק"ק באסקאוויטץ ונהג בחסידות ובפרישות גם ביתו הפקיר כמדבר לכל הבא ללמוד או לחסות בצלו והציל כמה וכמה נפשות לקוחים ממות ועניים באו ביתו יום יום כי פיזר ממון רב לאביונים ויהי כטל לישראל והחזיק בעמוד העבודה זו תפלה ומסר נפשו לאהבת בוראו בכמה נסיונות. הי חסיד והי עניו וחבל על דאבדן כל אלה הוא קצות שבחיו אבל לכל שבחיו לא יכיל כל יריעות ושמו יצא במרחק רב.

זכר צדיק לברכה.

פה בודאפעשט כ"ד ימים לחודש טבת תרפ"ב לפ"ק

יקותיאל יהודה גרינוואלד

מהנוכל פראנק אשר דר אז באפענבאך סמוך ונראה לקהילה קדושה פפד"מ [פראנקפורט דמיין] ממעשיו ורמאותיו, פחדו ויראו אולי חס וחלילה הדור השני או השלישי או הרביעי, ישנו ויקלקלו את דרכם ויתחברו עם אנשים כאלה, על כן לא השגיחו על כבוד הגאון רבי נתן אדלער וכרוז יצא מאתם כי אל יעשה יותר מנין בביתו, ואסור לילך אצלו להתפלל, וכל מי אשר יעבור האיסור הזה חרם כרוך על עקבו, אבל רבי נתן אדלער לא שת לבו לזה, ולא הסגיר המנין שלו, אז יצאו גדולי פפד"מ [פראנקפורט דמיין] באיסור גם על רבי נתן אדלער, כי גם עליו חל האיסור, כי גם הוא מוכרח לילך להתפלל אל אחת הבתי-כנסיות של העיר, ולכבודו סגרו אז את כל המנינים בעיר חוץ מהמנין אשר לבני הישיבה, וכל מי אשר ימרה את הצו הזה הוא בחרם.

הפרטיכל הזה חתמו הגאון הפלאה, ר' נתן מאז רב"ד אשר היה הראש בין החולקים על רבי נתן אדלער, גם ראשי הקהלה חתמו אותו, ואז בעל כרחו ביטל רבי נתן אדלער ז"ל המנין שלו.

לא עברו ימים רבים פנו קהל באסקאוויטץ אל הגאון רבי נתן אדלער בבקשה כי יקבל עליו את משרת הרבנות שמה.

רבי נתן אדלער שמח מאד אל הבשורה הזאת, הוא דמה בנפשו, כי שלום יהיה לו שמה, אבל גם שם לא ישב במנוחה, **כי קמו עליו זדים וקראוהו "מכלה ממנום של ישראל" באשר החמיר בטרפות, ויקבלו עליו אצל פקודי העיר.**

ידי מקץ שנתיים ימים, ושב הכהן אל המקום אשר היה שם אהלו בתחלה, רבי נתן אדלער החזיק בבית המדרש שלוים וראשי העיר שתקו והעלימו עין, והרביץ תורה ביתר שאת בהתמדה נפלאה מאד, ש"ס ופוסקים היה שגורים על פיו, **ובעצמו אמר רבי נתן אדלער שמיום עמדו על דעתו לא שכח מאומה ממה שלמד, ומטעם זה לא כתב חידושי תורה שלו על הספר רק סימנים נתן לעצמו בנקודות,** והרב הגאון ר' צבי בנימין אויערבאך יגע ליתן פירוש על הנקודות הללו אף עלתה לו כי הח"ר ממשנת דר' נתן (חידושים על משניות זרעים) הדפיס בפפד"מ [פראנקפורט דמיין] תרכ"ב.

כאשר עברו לו איזה שנים פרצה מהומה גדולה בפפד"מ [פראנקפורט דמיין] בין חסידי רבי נתן אדלער, ובין הב"ד והקהל ישרון פפד"מ [פראנקפורט דמיין], באשמת חסידי ר' משה העלישוויי, הדיין ר' אליעזר וואלווי והחסיד ר' ליב עמערין, ראשי הקהלה החרימו את ל"ע [ליב עמערין], ואסרו איסר על רבי נתן אדלער ועל הדיין הנ"ל לעשות מנין בביתם או בבית אחר, וכפי הנראה לא השגיחו על זה.

קודם מותו בטלו קהל פפד"מ [פראנקפורט דמיין] את החרם, ופרסמו ברבים כי כל מעשה רבי נתן אדלער לשם שמים, ומה שעשה באמונה עשה.

השאל והתא

השאל:

מי יתן לי אבני עזר יבק וקלות ראף

התא:

היתנו מאלותיך ואין עזר חסל כי אלס תאווה נספק?

השאל:

אין עזר.

התא:

האל לא יפי עזרי? הלא הוא צבא וקחותי כה צבאים

כנאלק הכעים וכו יכון מראק אל אבהק עז מאל.

השאל:

אמת, לא כן לא אונתהו, אמנן לא יענה הכרת פני באמתות אבי.

לפניו לשרתו. (אויערבאך בהקדמה הנ"ל). והח' גייגעריספר בשבחו כי הי' צדיק תמים גם מוהל מפורסם, והרבה יגע ועמל ונסע אף למרחקים לקיים המצוה, גם ענה בצום נפשו, והתענה משבת לשבת ממש, ועל מצבתו יספרו שבחו וז"ל:

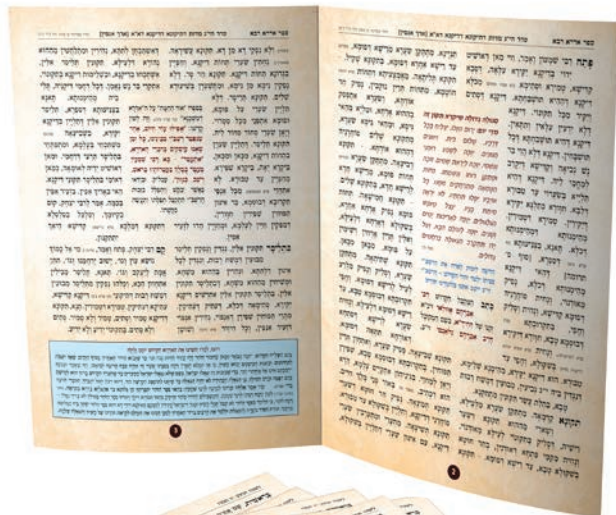
החסיד המפורסם, עמוד הימיני, התורני מורנו הרב ליב בן כ"ה גומפיל עמערין זצ"ל, נו"נ ליל ש"ק ו' כסליו תקע"ח, יד אבי שלום במעשיו, תמים בדרכיו, יהודה גבר באחיו, בחסידות ופרישות, בדקדוקי מצות וסגופים וטבילות, ענה בצום נפשו בהפסקת משבת לשבת רוב ימיו עסק בתורה וגמ"ח וכו' וכו'...

יא. ראה הורוויץ רפני פפד"מ, ולאוו בן חנני' שנה חמשית דף 103.
יב. הרבה מתלמידי הרב הגאון הפלאה התפללו גם אצלו ולא חשו על החרם. ראה צרוו החיים מהרב ר' אברהם לעווענשטאט אבד"ק עמדין.
יג. הוא הוא הנזכר בספר "מעשה תעתיים". וראה גייגער הזכיר הנ"ל, הוא נגרש מפפד"מ.
יד. הדיין ר' אליעזר, אחד מגדולי חסידי רנ"א, הי' אח"כ ראש ישיבה בפפד"מ, מת שמה בשנת תקפ"א בן ע"ט שנה, ונכדו הח' גייגער יספר מקורות חייו בהזכיר הנ"ל.
טו. רל"ע [ר' ליב עמערין] הי' תלמיד נאמן ודבוק מאד לרבו, גם בעת חליו עמד

סגולת הרשב"י:

פדיון נפש האמיתי, הגדול ביותר בעולם שיציל נפשך (ללא כסף).
 אמור במשך שבעה ימים ברציפות את דף האידרא, (רצוי לאחר התפילה תן וחלק לעוד 3 אנשים את דף האידרא, וכן הלאה, כך תוצר שרשרת מגן, של הרשב"י לכל עם ישראל שאין שום כח ומקטרג בעולם שיכול לפגום בה כולם מוגנים בתיבת נוח של הרשב"י:
 - הזוהר קדוש

דף האדרא רבא
 סדר הי"ג מדות דתיקונא דדיקנא דא"א
 [ארך אנפין]
לחלוקה חינם
 על ידי מפעל הזוהר העולמי
0527651911

דף תיקון מג
לחלוקה חינם
 על ידי מפעל הזוהר העולמי
0527651911